

KÉPES GYERMEKLAP

—✻ Szerkesztő: PÓSA LAJOS. ✻—

Megjelen minden vasárnap.

Budapest, 1897. június 6-án.

Előfizetési ára egész évre 4 frt. Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt. Egyes szám 10 kr.

VIII. évfolyam. 24. szám.

HINTÓKA-RINGÓKA.

HINTÓKA-RINGÓKA.

Liliomszál, rózsaszál,
Ilka, Böske hova száll?
Föld alá,
Víz alá,
Kis patak ölébe,
Tisza közepébe,
Még annál is mélyebbre,
Tenger fenekére.
Gyöngyöt szedünk anyának,
Halat fogunk apának.
Hintóka,
Ringóka,
Szállj a napsugárral,
Katiczabogárral,
Hozz vissza majd hajnalra
Dalos pacsirtával!

Liliomszál, rózsaszál,
Anna, Béla hova száll?
Kis fára,
Nagy fára,
Házunk födelére,
Torony tetejébe,
Még annál is feljebbre,
Egyenest az égbe,
Csókot szórunk anyának,
Csillagesőt apának.
Hintóka,
Ringóka,
Szállj a napsugárral,
Katiczabogárral,
Hozz vissza majd hajnalra
Dalos pacsirtával!

Pósa bácsi.

~~* R Ó L A N D. *~*~*

Ez az idegen név a Rákóczi-korban ismeretes volt nálunk. Pedig csak egy kis kutya viselte.

Abban az időben a nagy urak sok kutyát tartottak, mert azokkal szoktak vadászni. Rákóczi Ferencznek is nagy farka kutya volt, és néha kedve tellett abban, hogy vadászott velök.

E kutyák közül az egyiknek Róland volt a neve. Róland különös ragaszkodást mutatott a fejedelem iránt, úgy hogy Rákóczi később beengedte a palotájába is s attól az időtől kezdve a

Róland kutya árnyéka lett Rákóczinak. Ez a kutya ismert minden embert a Rákóczi környezetében; tudta, ki a magyar, ki a nem magyar.

Ha idegen ember közeledett a fejedelem szobája felé, Róland fölemelte a fejét, merőn az ajtóra nézett és mérges herregéssel fogadta, mikor az ajtót nyitották.

— Csiba te, — mondotta ilyenkor a fejedelem, — nem jön az én szobámba ellenség.

Akkor a kutya nagy duzzogva beült az ágy alá, és gyanakodva nézte az idegent, hogy nem támad-e a gazdájára.

No de jól van, azt lehet erre mondani, hogy ebben semmi különös nincsen: más kutya is van ilyen, ezért bizony nem volt érdemes őt megörökíteni.

De mit szóltok erre:

Rákóczi az olyan napokon, a mikor a dolgai engedték, délben rendszeren lepihent.

A kutya ilyenkor az ágya alá huzódott, és ott figyelt, hogy nem jön-e valaki. Ilyenkor aztán, ha a sátorba vagy a szobába belépett valaki, ha mindjárt a rendes szolgák közül való volt is az, a kutya mérgesen neki ugrott és kikergette. Egy lelket se engedett addig közel a gazdájához, míg ez aludott.

Honnan tudta ez a kutya, hogy az ő gazdája pihen ilyenkor és hogy vétek e munkás nagy ember életét zavarni, azt bizony megérteni nem lehet.

Ez a hű kutya 1710-ben augusztus 29-én múlt ki a világból. Az egész tábor sajnálta, maga Rákóczi is megkönnyezte.

Ez az egy német volt hű szívvvel Rákóczi iránt, ez is kutya volt.

Mindentudó Gergely.